

Walter Benjamin szelleme sétálni indul éjfélkor

CHARLES WRIGHT

Charles Wright (1935) sokak szerint nemzedéke egyik legkiválóbb költője, számos rangos elismerés — köztük a Pulitzer-díj — birtokosa, 2014 óta az Egyesült Államok úgynevezett koszorús költője. Az amerikai hadsereg katonájaként Olaszországban szolgálva ismerkedett meg Ezra Pound lírájával, azóta pedig több mint 20 kötetnyi verset jelentetett meg. Költészetére, melyben a hétköznapiakban rejlő transzcendenst igyekszik feltárni, leginkább a közvetlen hangvétel, a tárgyyszerűség és az egészen egyéni látásmód jellemző.

*A világ egy lefordíthatatlan nyelv,
melyben nincsenek szavak vagy szófajok.*

*Olyan dolgok nyelve,
Melyet képtelenek vagyunk elsajátítani,
mégis buzgó használói vagyunk.*

*Ha a tree angolul tree,
olaszul pedig albero,
Ennél közelebb úgysem kerülünk
Az istenihez, ahhoz a nyelvhez, ami körülöleli a világot,
és amit sosem fogunk beszélni.*

Utolsó vacsora

*Mintha valaminek a végére érnék, csak nem tudom, minek.
Vérnarancs telihold a júdásfa fölött.
Holnap nagycsütörtök,
után nagy péntek, majd húsvét, teljes pompájában.
A som apró kereszteteket virágozik,
Végig az utcán pedig
liliomok és nárciszok bólogatják püspöksüveges fejüket.*

*Mintha elfogna az érzélgősség ilyen túlvilági dolgok kapcsán,
De talán mégsem. Tudom,
Hogy az a másik világ végtelen,
bárhol is legyen az.
Mindenesetre amolyan ereklyetartó-este ez,
Csontok pici dobozkákban, masnik az üveg alatt.*

*Vagy lehet, hogy csak a néhány nappal ezelőtti
havazás miatt van,
Olyan fehér volt a hó a fehér hóvirágokon.
Mint azt őseink bátran elárulták,
te ölsz, vagy téged ölnek.*

Tóth Bálint Péter
fordításai

*Tavasz kikeményített előkében,
A tél evőeszközével a kezében. Fagyos kegyelem. Vágj és burkolj!*